
Ostrołęka, st. 7, gm. Sulmierzyce, woj. łódzkie, AZP 79-48/88

Informator Archeologiczny : badania 33, 72

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

były pojedynczymi kamieniami (groby: 1296, 1307). Kości przepalone rozmieszczone były w obrębie jam grobowych wyróżniających się ciemniejszą barwą od otaczającego ją piasku (groby: 1295, 1296, 1305, 1307). Pochówki wyposażone były w naczynia (groby: 1295, 1305) lub fragmenty ceramiki (groby: 1296, 1307). Natomiast w grobie 1308 przepalone kości złożone były w dwóch skupieniach w czystym piasku, w obrębie jednego z nich znajdowała się szpila brązowa.

Na podstawie wstępnej analizy materiału zabytkowego pochodzącego z odkrytych zespołów grobowych oraz formy owych obiektów można uznać stanowisko I w Opatowie za typowe dla podgrupy częstochowsko-gliwickiej grupy górnośląsko-małopolskiej kultury łużyckiej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w depozycie w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, a po opracowaniu trafią do Muzeum Okręgowego w Częstochowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych”, „Sprawozdaniach Archeologicznych Instytutu Archeologii i Etnologii PAN”.

Badania będą kontynuowane.

Opoki, st. 47, gm. Aleksandrów Kujawski, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 43-43 – patrz: wczesna epoka żelaza

OSTROŁĘKA, st. 7, gm. Sulmierzyce, woj. łódzkie, AZP 79-48/88

- cmentarzysko kultury łużyckiej z końca epoki brązu i prawdopodobnie wczesnej epoki żelaza
- cmentarzysko kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 16 do 26 sierpnia przez mgr Iwonę Młodkowską-Przepiórkowską (autorka sprawozdania, Usługi Archeologiczno-Konserwatorskie). Finansowane przez WKZ w Łodzi. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 225 m².

Badania kontynuowano w nawiązaniu do wykopów z ubiegłego roku w miejscu największej kumulacji terenu, stanowiącej fragment wydmy piaszczystej. Przebadano 25 obiektów, z tego 21 grobów; 4 obiekty okazały się obiektami o nieokreślonej funkcji, zawierającymi różnorodne materiały ceramiczne. Wśród 21 grobów 20 było grobami kultury łużyckiej, 1 pochówkiem kultury przeworskiej. Wszystkie groby były pochówkami ciałopalnymi, w zdecydowanej większości popielnicowymi. Stropy jam grobowych występowały na poziomach 25-40 cm.

Pierwotnie wszystkie groby przykrywały gęste bruki kamienne. Popielnice stały najczęściej w czystym piasku, zarysy jam zaobserwowano jedynie w 6 grobach. Były to jamy małe, koliste i owalne. Zdecydowana większość grobów to groby pojedyncze. Były one mocno zniszczone, połowa z nich zachowała się w stanie szczątkowym. Rozwleczone skorupy występowały na powierzchni lub pod samą powierzchnią gruntu. W 4 grobach popielnicowych zachowały się przystawki-naczynia miniaturowe. Wśród spalonych kości znaleziono maleńki fragment drutu brązowego i 2 paciorki kościane.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum w Radomsku.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Pracach i Materiałach Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi”.

Badania będą kontynuowane.

Pławniowice, st. 16, gm. Rudziniec, woj. śląskie – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich